

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۳۱ جولای ۲۰۲۰

یونس نگاه

پیام غیرطالبانی مولوی هبت الله آخندزاده

۱ - **جهاد با نفس نه جهاد با کفار:** پیام عیدی مولوی هبت الله آخندزاده با لحن خطبه امیری شروع شده است که گویا درگیر جنگ و جهاد نیست، بلکه در حال تدارک نظام سیاسی در یک کشور می باشد. هبت الله که در این پیام "عالی قدر امیر المؤمنین" خوانده شده است، پیامش را با دعای طولانی به زبان عربی شروع کرده است. در این دعا از مبارزه با کفار، پیروزی علیه دشمنان، جنگ و قتل چیزی گفته نشده است بلکه "امیر" از خداوند به خاطر شر نفس و اعمال زشت خود طلب آمرزش می کند {ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا}

۲ - **امریکائی که دیگر اشغالگر نیست:** در پیام عیدی طالبان، کلمه اشغال فقط یکبار استفاده شده است: "جهاد ما برای پایان اشغال و اقامه نظام خالص اسلامی بوده و است". از اشغالگر، حکومت دست نشانده، صلیبیون، کفار و صفات دیگری که قبلاً طالبان در اعلامیه های خود در توصیف خارجیان و مخالفان داخلی به کار می بردند، در این اعلامیه خبری نیست. در عوض با لحن آرام و دیپلماتیک از امریکا، امریکا و متحدین، نیروهای نظامی و پرسونل غیر دیپلماتیک شان، امریکائی ها و جامعه جهانی بدون صفت زشت یا خوب نام می برد.

۳ - **اداره کابل، غایب:** از اداره کابل، حکومت دست نشانده، نیروهای مزدور و کلمات مشابهی که طالبان قبلاً در توصیف حکومت افغانستان کار می گرفتند نیز خبری نیست. در این اعلامیه دولت افغانستان را با صفات جهات مقابل / ادارات نظامی و ملکی وابسته به امریکا / جهات های داخلی / صف مقابل، یاد شده است.

۴ - ملی‌گرایی: طالبان در این اعلامیه کوشیده‌اند چهره جهادی‌شان را بیوشانند و از گروه خود نیروی ملی-اسلامی افغان بتراشند. در اعلامیه جای کلمات جهادی را اصطلاحات اداری ملی‌گرایانه گرفته است، مانند: منافع ملی، منافع علیای کشور، سرمایه‌گذاری، تجارت، بازسازی و پیشرفت، نسل جدید و قشر جوان، آراستن به زیور علم و دانش، رساندن روند تعلیمی به هر جای کشور، تأمین حقوق هم وطنان، یکپارچگی کشور، امنیت شاهراه‌ها، تسهیلات برای انتقال اموال تاجران، سپردن کار به اهل آن، اتفاق و اتحاد افغان‌ها.

۵ - نظام اسلامی به جای امارت اسلامی: مولوی هبت الله در این اعلامیه، زعیم امارت اسلامی خوانده می‌شود اما هر جا از نظام آینده افغانستان صحبتی است، به جای امارت اسلامی از نظام خالص اسلامی /نظام آینده اسلامی /نظام شرعی سخن می‌رود. اعلامیه نظام خالص اسلامی را این‌گونه توصیف می‌کند: {امارت اسلامی می‌خواهد در آینده} زیر چتر نظام خالص اسلامی، گام‌های جدی برای بازسازی و پیشرفت کشور برداشته شود، از بیت‌المال به‌گونه سالم و با امانت‌داری استفاده شود، برای احیای نهادهای کشور و بران شده ما پلان‌های خوبی سنجیده شود، با در نظر داشت منافع علیای کشور و برای سرمایه‌گذاری اقتصادی جهانیان {جلب سرمایه‌گذاری خارجی}، زمینه مساعد شود؛ با کشورهای اسلامی در چوکات برادری زندگی کند، با کشورهای همسایه در حسن همجواری و فضای اعتماد به‌سر برد؛ نسل جوان و قشر جوان خود را به زیور علم و دانش آراسته سازند. انحصار قدرت نباشد و تمام اقوام و اقشار کشور در اتفاق زندگی کنند، هر فرد ملت {بدون تفکیک دین و مذهب و قومیت؟} از تمام حقوق و امتیازات زندگی برخوردار باشد و حیثیت سیاسی و اجتماعی‌اش، بر اساس اهلیت و تقوی تعیین شود.

۶ - عوامل داخلی جنگ: طالبان که اعلامیه را با جهاد بانفس شروع کرده‌اند، در ادامه از جهادگرایی بین‌المللی تبری جست‌ه و به‌جای تأکید بر اشغال و مداخلات بیگانه و توطئه کفار و امثالهم "از عوامل موجود و بالقوه داخلی جنگ" نام برده‌اند و از طرف‌های داخلی خواسته‌اند که به‌جای تقسیم منافع کوتاه مدت، مصالح علیای کشور را ترجیح دهند تا افغان‌ها به "از بین بردن عوامل داخلی موجود و بالقوه جنگ به‌تفاهم برسند."

۷ - دوگانگی ادبیات و رسم‌الخط: نکته پایانی این که به‌نظر می‌رسد اعلامیه با یک قلم نوشته نشده است. احتمالاً بخشی از آن در داخل کشور (احتمالاً در کابل) و بخش‌هایی از آن در پاکستان نوشته شده و نسخه نهایی در جایی از سوی گروه دومی توحید و نشر شده است. بخش اول که دعائیه و پیام مذهبی است و قسمت پایانی که باز هم پیام امارتی خطاب به کارمندان "امارت اسلامی" در تطبیق "لوايح و اصول" نوشته شده است، با بدنه اصلی این پیام از نظر رسم‌الخط و لحن تفاوت دارند. مثلاً در بخش‌هایی که بیرون از کابل نوشته شده از یک‌جا نویسی و نیم‌فاصله در نوشتن کلمات ترکیبی خبری نیست، ولی بدنه اصلی متن که پالیسی طالبان را در برابر امریکا، حکومت افغانستان، تعلیم، بازسازی و حکومت‌داری بیان می‌کند، با لحن و شیوه نوشتار متأثر از رسانه‌های کابل نوشته شده و در تعداد زیاد کلمات، نیم‌فاصله رعایت شده و اصطلاحاتی چون روند، جامعه جهانی، قشر جوان، حسن همجواری، ارگان‌های ملکی و نظامی، منافع علیای کشور و امثال آن به‌کار رفته است که از قلم ملا یا مولوی کویته نشین انتظار نمی‌رود. چه می‌دانیم که اعلامیه‌ها را چه کسانی می‌نویسند و آیا ملا هبت‌الله، ملا برادر، مولوی حقانی و امثال‌شان را اگر در اتاقی یک جا و بدون هدایت مقامات پشت‌پرده بگذارند، قادر به نوشتن چنین اعلامیه‌ای هستند؟ آیا از قلم آنان روند،

حسن همجواری، منافع علیای کشور، بازسازی، اتحاد اقوام، برخورداری هر فرد ملت از تمام حقوق و امتیازات زندگی خواهد چکید؟ اگر آنان این قدر تغییر کرده باشند، مردم افغانستان برنده اند.